

Roma statornicește vedenia - Numărul șapte

Controversa finală: Symbolismul Romei în profeția adventistă și închiderea timpului de probă

Jeff Pippenger

2024-08-17

Luăm în considerare șase linii istorice din cadrul istoriei Adventismului, în care controversele asupra simbolului Romei au constituit miza centrală. Folosim metodologia ploii târzii, care constă în „rând după rând”, „puțin aici” și „puțin acolo”. Am început prin a identifica faptul că prima controversă asupra simbolului Romei ilustrează controversa actuală și, prin urmare, subliniază că ne aflăm acum în ultima controversă înainte de închiderea timpului de probă.

Gravitatea acestei controverse finale cu privire la simbolul Romei este de asemenea reprezentată de versetele zece până la șaisprezece din Daniel 11, care tipifică istoria ascunsă a versetului patruzeci din Daniel 11. Istoria versetului patruzeci îl conduce pe studentul profeției la 1989 și la prăbușirea Uniunii Sovietice, așa cum este reprezentată în versetul zece. Următorul verset, versetul patruzeci și unu, care identifică iminenta lege duminicală în Statele Unite, este tipificat de versetul șaisprezece. Inspirația a indicat că ceea ce a fost pecetluit a fost „partea din cartea lui Daniel care se referea la zilele de pe urmă”.

Perioada de la 1989 până la legea duminicală este partea pecetluită a zilelor de pe urmă și este tipificată în versetele zece până la șaisprezece. Prin urmare, sporirea cunoștinței este cea care conduce la închiderea timpului de probă pentru Adventiștii de Ziua a Șaptea, căci timpul de probă al Adventismului în Statele Unite se încheie la legea duminicală. În versetele zece până la șaisprezece găsim versetul paisprezece, care identifică faptul că «jefuitorii» poporului lui Dumnezeu sunt cei ce statornicesc vedenia.

Prin urmare, controversa millerită care este reprezentată pe diagrama pionierilor din 1843 este prima controversă a Romei din istoria adventismului. Faptul că aceeași controversă a revenit îi înștiințează pe toți cei care doresc să vadă că Isus, ca Alfa și Omega, ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început. Controversa actuală este controversa finală care cerne fecioarele înțelepte și cele neînțelepte.

Logica profetică sfințită învață că cei o sută patruzeci și patru de mii ajung la o unitate desăvârșită înainte de închiderea timpului lor de probă, care va avea loc odată cu apropiata lege duminicală. Focul lămuritor al Solului Legământului din Maleahi îi curățește acum pe leviți ca pe aur și argint. Omul cu Mătura de Gunoi își curăță acum aria Sa cu cuvinte de adevăr.

„A cărui lopată de vânturat este în mâna Sa, și El Își va curăți cu desăvârșire aria și Își va aduna grâul în grânar.” Matei 3:12. Acesta a fost unul dintre momentele de curățire. Prin cuvintele adevărului, pleava era despărțită de grâu. Pentru că erau prea trufași și plini de îndreptățire de sine ca să primească mustrele, prea iubitori de lume ca să accepte o viață de smerenie, mulți s-au întors de la Isus. Mulți fac încă același lucru. Sufletele sunt puse la

încercare și astăzi, la fel cum au fost acei ucenici în sinagoga din Capernaum. Când adevărul ajunge la inimă, ei văd că viețile lor nu sunt în conformitate cu voia lui Dumnezeu. Văd nevoia unei schimbări în întregime în ei înșiși; dar nu sunt dispuși să ia asupra lor lucrarea lepădării de sine. De aceea se mânie când păcatele le sunt descoperite. Pleacă jigniți, întocmai cum ucenicii L-au părăsit pe Isus, murmurând: „Acesta este un cuvânt greu; cine poate să-l asculte?”
Dorința veacurilor, 392.

Faptul că primele șaisprezece versete constituie începutul ultimei profeții a lui Daniel și că acele versete sunt în concordanță cu ultimele șase versete ale capitolului indică faptul că Alfa și Omega folosește versetele de la început pentru a înfăptui separarea finală a celor înțelepți de cei răi, așa cum este reprezentată de Daniel în capitolul doisprezece, care are loc acum.

Un al treilea martor al gravității controverselor este faptul că Inspirația, prin scrierile soriei White, susține în mod clar diagrama pionierilor din 1843, care reprezintă controversa Romei în versetul paisprezece. Controversa de început reprezintă controversa de sfârșit, iar confirmarea inspirată a înțelegerii millerite cu privire la „jefuitorii poporului tău” din versetul paisprezece înseamnă că, dacă acel adevăr de temelie este respins, aceasta este concomitent o respingere a autorității Spiritului Profetic. În acord cu cei doi martori anteriori, care subliniază că această controversă are loc chiar înainte de închiderea timpului de probă, stă certitudinea că ultima, sau finala, amăgire pentru aceia care mărturisesc că susțin Spiritul Profetic este respingerea Spiritului Profetic.

Satana ... strecoară neconținut ceea ce este spuriu, pentru a abate de la adevăr. Cea din urmă înșelăciune a Satanei va fi să facă fără efect mărturia Duhului lui Dumnezeu. "Unde nu este vedenie, poporul pier" (Proverbe 29:18). Satana va lucra cu ingeniozitate, în felurite chipuri și prin diferite mijloace, pentru a zdruncina încrederea rămășiței lui Dumnezeu în adevărata mărturie.

Se va aprinde o ură satanică împotriva Mărturiilor. Lucrarea lui Satana va fi să zdruncine credința bisericilor în ele, din acest motiv: Satana nu poate avea o cale atât de netedă pentru a introduce înșelăciunile sale și a înlănțui sufletele în amăgirile sale, dacă avertizările, muștrările și sfaturile Duhului lui Dumnezeu sunt luate aminte. Mesaje alese, cartea 1, 48.

Anularea sau respingerea autorității „mărturiei Duhului lui Dumnezeu”, dată prin scrierile lui Ellen White, constituie „chiar ultima înșelăciune a lui Satana”. Sora White a scris că i s-a „arătat” că „harta din 1843 a fost călăuzită de mâna Domnului și nu trebuie modificată”. Pasajul precedent asociază în mod direct respingerea autorității Duhului Profeției cu vedenia cu privire la zilele de pe urmă, căci toți profeții vorbesc în modul cel mai direct despre zilele de pe urmă. Prin urmare, când Daniel spune în versetul paisprezece că „tâlharii” întemeiază vedenia, este vorba despre vedenia lui Solomon din Proverbe 29:18, care afirmă că aceia care nu au vedenia „pier”, iar cuvântul „pier” înseamnă „a fi dezgolit”.

Prin urmare, „a pieri” indică faptul că aceia care mărturisesc că susțin Duhul Profeției în zilele de pe urmă, dar care resping autoritatea reprezentată în el, devin goi și pier, ceea ce constituie o descriere a laodiceenilor, care sunt „ticăloși, nenorociți, săraci, orbi și goi”. Ei sunt sfătuiți să cumpere „haine albe, ca să fii îmbrăcat și să nu se arate rușinea goliciunii tale”. Dacă resping

sfatul, sunt vărsați din gura Domnului.

Astfel, găsim un alt martor că această goliciune se manifestă chiar înainte de închiderea timpului de probă. La apropiata instaurare a legii duminicale, acele suflete dezgolite vor primi semnul fiarei, pe măsură ce vor cădea, așa cum este reprezentat în versetul patruzeci și unu din Daniel, capitoul unsprezece. Motivul pentru care vor cădea este că au respins autoritatea Spiritului Profetic, care susține diagrama pionierilor din 1843, care reprezintă temeliile Adventismului și include „cheia” care stabilește viziunea prin identificarea faptului că Roma este puterea reprezentată drept „jefuitoarea poporului tău” în versetul paisprezece.

Un lucru este cert: acei Adventiști de Ziua a Șaptea care se așază sub stindardul lui Satana își vor lepăda mai întâi credința în avertizările și muștrările cuprinse în mărturiile Duhului lui Dumnezeu.

Chemarea la o consacrare mai deplină și la o slujire mai sfântă este adresată și va continua să fie adresată. Unii dintre cei care acum dau glas sugestiilor lui Satana își vor veni în fire. Sunt unii în poziții importante de răspundere care nu înțeleg adevărul pentru acest timp. Lor trebuie să li se transmită mesajul. Dacă îl primesc, Hristos îi va accepta și îi va face împreună-lucrători cu El. Dar dacă refuză să asculte mesajul, se vor alinia sub stindardul negru al Prințului Întunericului.

Mi s-a poruncit să spun că adevărul prețios pentru acest timp se deschide tot mai limpede minților omenești. Într-un sens special, bărbații și femeile trebuie să mănânce Trupul lui Hristos și să bea Sângele Lui. Va avea loc o dezvoltare a înțelegerii, căci adevărul este capabil de o extindere continuă. Autorul divin al adevărului va intra într-o comuniune tot mai strânsă și încă mai strânsă cu aceia care stăruie să-L cunoască pe El. Pe măsură ce poporul lui Dumnezeu primește Cuvântul Său ca pâinea cerului, ei vor ști că ieșirile Lui sunt pregătite ca dimineața. Vor primi tărie spirituală, așa cum trupul primește tărie fizică atunci când hrana este consumată. Spalding and Magan, 305, 306.

În ultimul nostru articol am identificat faptul că Uriah Smith a fost principalul promotor al răzvrătirii din 1863, căci el a fost cel care a introdus planșa contrafăcută din 1863. Planșa pe care a realizat-o în 1863 a înlăturat cele șapte vremi din Leviticul douăzeci și șase din solia profetică a adventismului laodiceean, marcând astfel începutul dărâmării progresive a temeliilor și, totodată, începutul zidirii fundamentului adventist laodiceean contrafăcut, care este zidit pe nisip. Mai târziu, în istoria adventă, interpretarea sa particulară a împăratului de la miazănoapte a adus roadele modelului său profetic, pe măsură ce oamenii păraseau biserica.

Păziți-vă de prorocii mincinoși, care vin la voi îmbrăcați în haine de oaie, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori. Îi veți cunoaște după roadele lor. Oare culeg oamenii struguri din spini sau smochine din ciulini? Tot așa, orice pom bun aduce roade bune, iar un pom stricat aduce roade rele. Un pom bun nu poate aduce roade rele, niciun pom stricat nu poate aduce roade bune. Orice pom care nu aduce roadă bună este tăiat și aruncat în foc. Așadar, după roadele lor îi veți cunoaște. Nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în Împărăția cerurilor, ci acela care face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, nu am prorocit noi în Numele Tău? și în Numele Tău nu am scos demoni? și în Numele Tău nu

am făcut multe lucrări minunate? Și atunci le voi mărturisi: Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi care lucrați fărădelegea. De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le împlinește îl voi asemăna cu un om înțelept, care și-a zidit casa pe stâncă. A căzut ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, fiindcă era întemeiată pe stâncă. Iar oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le împlinește va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip. A căzut ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea, și ea s-a prăbușit; și prăbușirea ei a fost mare. Matei 7:15-27.

Conducerea Adventismului de Ziua a Șaptea laodicean a fost trecută cu vederea în 1989, la fel de sigur precum conducerea bisericii iudaice a fost trecută cu vederea la nașterea lui Hristos.

Oamenii nu știu aceasta, dar vestea aceasta umple cerul de bucurie. Cu un interes mai profund și mai duios, ființele sfinte din lumea luminii sunt atrase spre pământ. Întreaga lume este mai luminoasă prin prezența Lui. Deasupra colinelor Betleemului este adunată o mulțime nenumărată de îngeri. Ei așteaptă semnalul pentru a vesti lumii vestea cea bună. Dacă conducătorii din Israel ar fi fost credincioși încredințării lor, ar fi putut împărtăși bucuria de a vesti nașterea lui Isus. Dar acum sunt trecuți cu vederea.

„Dumnezeu declară: «Voi turna apă peste cel însetat și șuvoaie de apă peste pământul uscat.» «Celui neprihănit îi răsare lumină în întuneric.» Isaia 44:3; Psalmul 112:4. Asupra celor care caută lumina și o primesc cu bucurie vor străluci razele luminoase de la tronul lui Dumnezeu.”
Dorința veacurilor, 47.

În linia lui Hristos, timpul sfârșitului a fost nașterea Sa, iar atunci a fost desigilată solia care avea să pună la încercare acea generație. 1989 a fost timpul sfârșitului pentru candidații care sunt chemați să fie dintre cei o sută patruzeci și patru de mii. Modelul profetic al lui Uriah Smith a respins adevărurile de temelie care sunt reprezentate pe diagrama din 1843. Acele adevăruri erau "Stânca".

„Avertizarea a venit: Nu trebuie îngăduit să pătrundă nimic care să clatine temelia credinței pe care am zidit de atunci încoace, de când a venit solia în 1842, 1843 și 1844. Am fost în această solie, iar de atunci am stat înaintea lumii, păstrând credincioșie față de lumina pe care Dumnezeu ne-a dat-o. Nu intenționăm să ne mutăm picioarele de pe platforma pe care au fost așezate când, zi de zi, Îl căutam pe Domnul prin rugăciune stăruitoare, cerând lumină. Credeți că aș putea să renunț la lumina pe care Dumnezeu mi-a dat-o? Ea trebuie să fie precum Stânca Veacurilor. Ea m-a călăuzit de când mi-a fost dată.” Review and Herald, 14 aprilie 1903.

La 11 septembrie 2001, ploaia târzie a început să picure, odată cu dezlănțuirea vânturilor care reprezintă Islamul celui de-al treilea Vai, iar Patriot Act a marcat trecerea de la dreptul englez la dreptul roman, anunțând profetic că poporul puterii papale începuse să se reverse. A început procesul final de încercare pentru casa Adventismului laodicean, și "ploaia s-a pogorât, și au venit puhoaietele, și au suflat vânturile, și au izbit în casa aceea; și ea a căzut: și mare a fost căderea ei".

Mesajul pe care îngerul cel puternic l-a anunțat la acel moment a identificat faptul că toate neamurile băuseră vinul Babilonului, iar metodologia contrafăcută a Romei papale și a protestantismului apostat, care fusese adoptată progresiv începând cu rebeliunea din 1863, este

reprezentată de vinul (doctrina) Babilonului.

Și după aceste lucruri am văzut un alt înger coborând din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. Și a strigat cu tărie, cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a ajuns locuință a demonilor, și temniță a oricărui duh necurat, și cușcă a oricărei păsări necurate și urâte. Căci toate neamurile au băut din vinul mâniei desfrânării ei, și împărații pământului au săvârșit desfrânare cu ea, iar negustorii pământului s-au îmbogățit prin belșugul desfătărilor ei. Apocalipsa 18:1-3.

La dezamăgirea din 18 iulie 2020, procesul de testare s-a încheiat pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea laodiceană, iar a început procesul de testare al celor care erau candidați să fie printre cei o sută patruzeci și patru de mii. Când Mihail a început să-i trezească pe acei candidați în iulie 2023, solia, reprezentată ca untdelemn în parabola Adventismului, a fost din nou desigilată. Fie după 11 septembrie 2001, fie după iulie 2023, a avut loc o revărsare a untdelemnului, iar solia care a fost desigilată în iulie 2023, atunci când este pe deplin dezvoltată, este solia Strigătului de la Miezul Noptii a parabolei.

Începe în timpul de încercare ca solie pentru fecioarele înțelepte și neînțelepte, dar se amplifică până devine solia strigătului puternic. Acea solie ajunge la iminenta lege duminicală, iar când ajunge, a doua voce a capitolului optsprezece din Apocalipsă cheamă cealaltă turmă a lui Dumnezeu să iasă din Babilon.

Și am auzit un alt glas din cer, zicând: Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din urgiile ei. Căci păcatele ei au ajuns până la cer, și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei. Apocalipsa 18:4, 5.

Cea dintâi voce din versetele unu până la trei a vestit venirea unui timp de încercare, iar apoi a început stropirea ploii târzii. Cea de-a doua voce identifică sfârșitul aceluși timp de încercare și vestește timpul de încercare pentru cealaltă turmă a lui Dumnezeu, care încă se află în Babilon.

Astfel, în lucrarea finală de avertizare a lumii, sunt adresate bisericilor două chemări distincte. Solia îngerului al doilea este: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei.” Și în strigătul cel tare al soliei îngerului al treilea se aude din cer un glas zicând: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu.” Review and Herald, 6 decembrie 1892.

Tocmai în timpul revărsării Duhului Sfânt se împlinește amăgirea puternică menționată de Pavel în a Doua Epistolă către Tesaloniceni. Fie că a fost vorba de încercarea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea laodiceană, care a început la 11 septembrie 2001, fie de încercarea fecioarelor care au trăit dezamăgirea din 18 iulie 2020, încercarea are loc în timpul unei revărsări a Duhului Sfânt. Acea revărsare reprezintă o solie de probare.

Cei unși care stau alături de Domnul întregului pământ dețin poziția odinioară încredințată lui Satana, ca heruvim ocrotitor. Prin ființele sfinte care înconjoară tronul Său, Domnul menține o comunicare neîntreruptă cu locuitorii pământului. Untdelemnul de aur reprezintă harul cu care Dumnezeu ține candelarele credincioșilor alimentate, pentru ca ele să nu pălpâie și să nu se

stingă. Dacă acest untdelemn sfânt n-ar fi turnat din cer prin mesajele Duhului lui Dumnezeu, forțele răului ar avea stăpânire deplină asupra oamenilor.

Dumnezeu este dezonorat când nu primim soliile pe care ni le trimite El. Astfel refuzăm untdelemnul auriu pe care El l-ar turna în sufletele noastre, spre a fi împărțit celor din întuneric. Când va veni chemarea: «Iată, vine Mirele; ieșiți-I în întâmpinare», cei care nu au primit untdelemnul sfânt, care nu au prețuit harul lui Hristos în inimile lor, vor constata, asemenea fecioarelor neînțelepte, că nu sunt gata să-L întâmpine pe Domnul lor. Ei nu au, în ei înșiși, puterea de a obține untdelemnul, iar viețile lor sunt ruinate. Dar dacă cerem Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, dacă Îl implorăm, precum a făcut Moise: «Arată-mi slava Ta», dragostea lui Dumnezeu va fi turnată în inimile noastre. Prin țevile de aur, untdelemnul auriu ne va fi împărțit. «Nu prin tărie, nici prin putere, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor.» Primind razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii, copiii lui Dumnezeu strălucesc ca lumini în lume. Review and Herald, 20 iulie 1897.

Timpul pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii a început la 11 septembrie 2001 și reprezintă două perioade de încercare. Cea dintâi este încercarea finală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea laodiceane, iar a doua este pentru aceia care sunt subiecții parabolei celor zece fecioare. Pentru a fi fie o fecioară înțeleaptă, fie una neînțeleaptă, este necesar ca toate fecioarele să treacă printr-un timp de zăbovire.

În istoria millerită, timpul de întârziere a început odată cu sosirea celui de-al doilea înger, care a avut loc la prima dezamăgire. În acel moment, protestanții, care erau fostul popor ales al lui Dumnezeu prin legământ, au fost trecuți cu vederea. La 18 iulie 2020, fostul popor ales prin legământ a fost trecut cu vederea, iar procesul de testare care a avut loc în timpul perioadei de întârziere din istoria millerită a început să se repete. Mesajul Strigătului de la Miezul Noptii a fost atunci dezvoltat în istoria millerită, așa cum este în prezent dezvoltat. Când a sosit pe deplin la adunarea de tabără de la Exeter, s-a arătat cine avea mesajul (untdelemnul) și cine nu. Fostul popor ales prin legământ, în ambele istorii, este cel dintâi pus la probă și trecut cu vederea.

„Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou.” Cred din toată inima că Duhul lui Dumnezeu este retras din lume, iar aceia care au avut multă lumină și ocazii și nu le-au valorificat vor fi cei dintâi părăsiți. L-au întristat pe Duhul lui Dumnezeu până L-au alungat. Activitatea actuală a lui Satana în lucrarea asupra inimilor, asupra bisericilor și a națiunilor ar trebui să-l alarmeze pe orice student al profeției. Sfârșitul este aproape. Să se ridice bisericile noastre. Să fie experimentată puterea convertitoare a lui Dumnezeu în inima fiecărui membru, și atunci vom vedea lucrarea profundă a Duhului lui Dumnezeu. Simplă iertarea păcatului nu este singurul rezultat al morții lui Isus. El a adus jertfa infinită nu numai pentru ca păcatul să fie înlăturat, ci pentru ca natura umană să fie restaurată, înfrumusețată din nou, reconstruită din ruinele ei și făcută potrivită pentru prezența lui Dumnezeu. Mesaje alese, cartea 3, 154.

În oricare dintre perioadele de încercare, cei care au respins mesajul desigilat primesc puternica amăgire a lui Pavel.

"Este un lucru înfricoșător să tratezi cu ușurătate adevărul care ne-a convins mintea și ne-a atins inimile. Nu putem, nepedepsiți, să respingem avertizările pe care Dumnezeu, în îndurarea

Sa, ni le trimite. În zilele lui Noe a fost trimis din cer un mesaj lumii, iar mântuirea oamenilor depindea de felul în care au primit acel mesaj. Pentru că au respins avertizarea, Duhul lui Dumnezeu a fost retras de la omenirea păcătoasă, iar ei au pierit în apele potopului. În vremea lui Avraam, îndurarea a încetat să mai mijlocească pentru locuitorii vinovați ai Sodomei, și toți, în afară de Lot cu soția sa și cele două fiice ale lui, au fost mistuiți de focul coborât din cer. Tot așa, în zilele lui Hristos. Fiul lui Dumnezeu a declarat iudeilor necredincioși ai acelei generații: „Casa voastră vi se lasă pustie.” Privind spre zilele de pe urmă, aceeași putere infinită declară, cu privire la cei care „n-au primit dragostea adevărului, ca să fie mântuiți”: „Din această pricină Dumnezeu le va trimite o puternică rătăcire, ca să creadă minciuna, pentru ca toți cei care n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.” Pe măsură ce resping învățăturile Cuvântului Său, Dumnezeu Își retrage Duhul și îi lasă în voia amăgirilor pe care le iubesc." Early Writings, 46.

Vom continua acest studiu în articolul următor.